

НЕВІДПОВІДНОСТІ МІЖ ПРАВОВИМ РЕГУЛЮВАННЯМ ФРАНЧАЙЗИНГУ ТА ФАКТИЧНОЮ СТАДІЄЮ РОЗВИТКУ КОМЕРЦІЙНИХ ВІДНОСИН

Хільченко А.М., Гаряєва Г.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Сьогодні, незважаючи на інтенсивний розвиток франчайзингу в Україні, нормативно-правова база для проведення такого роду діяльності залишається недостатньо розвиненою. Українське законодавство не працює з визначеннями "франчайзинг", "франчайзер", "франшиза" і "франчайзинг угоди". Замість цього використовуються визначення "комерційна концесія", "правовласник", "правий користувач" і "комерційна концесійна угода".

Таким чином, правові відносини у цьому виді діяльності в Україні регулюються Цивільним кодексом України (Глава 76 "Комерційна концесія", книга четверта - "Право інтелектуальної власності", а також Глава 75 "Планування прав інтелектуальної власності"); Українським Торговельним кодексом (Глава 36 "Використання прав інших суб'єктів господарської діяльності (комерційна концесія)", та Глава 16 "Здійснення прав інтелектуальної власності в господарській діяльності"); а також спеціальним законодавством щодо захисту прав інтелектуальної власності, економічної конкуренції та прав споживачів. Відсутність цілеспрямованого підходу до цього важливого питання франчайзингу створює багато недоліків і проблем; наприклад, такі важливі питання залишаються неоднозначними і нерегульованими:

Визначення обов'язкової частини інформації, що підлягає розкриттю правовласником / користувачем (далі - франчайзер / франчайзі) до укладення відповідного договору;

Відповідальність франчайзера перед франчайзі в разі одностороннього дострокового розірвання договору;

Відсутність законодавчо визначеної термінології в умовах франчайзингу, який додає певні незручності для учасників цього виду бізнесу.

Слід зазначити, що багато країн (а саме, Австралія, Бельгія, Бразилія, Китай, Індонезія, Італія, Японія, Казахстан, Південна Корея, Малайзія, Молдова, Іспанія, Румунія, Саудівська Аравія, Швеція, В'єтнам і ряд штатів в США) мають спеціальне законодавство (тобто, окремі правові акти), які регулюють відносини у сфері франчайзингу.

Пропоновані заходи:

Прийняти Закон по франчайзингу, який буде чітко визначити правову основу для швидкого розширення франчайзингової діяльності в Україні.

Література:

1. Пашко П.В., Пісной П.Я. Митна політика та митна безпека України// Фінанси України - 2006.
2. Державна митна служба України // <http://www.customs.gov.ua>